[2024] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 133: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 851

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓ-ਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਹਾਜੀ ਬਾਧੂਦਸ ਭਾਦ

(2024 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 12233)

07 ਨਵੰਬਰ 2022

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ ਅਤੇ

ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, * ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

(i) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(6) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1996; (ii) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ 09.12.2022 ਨੂੰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (iii) ਕੀ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸਿਰਲੇਖ†

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 - ਐਸ.11 (6) - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਜਾਂ.23, ਆਰ.1 - ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 - ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1996 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਓਰ 23 ਆਰ.1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ

---

*ਲੇਖਕ

ਆਯੋਜਿਤ: ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ 02.02.2014 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 16.02.2018 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 01.10.2018 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ - ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 09.12.2022 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ - ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਨੋਲੋਜੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ - ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 01.10.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਵੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ - ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਜੋਖਮ ਲਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਈਬੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੁਣ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਇਕੋ ਇਕ ਸਹਾਰਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਸਹੀ ਦਿਖਾਵੇ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਮੁੱਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਰਾਹੀਂ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 11 ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪਾਰਸ 51,52,55,58,59,61]

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓ-ਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ ਭਾਡ

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 - ਐਸ.14 - ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 09.12.2022 ਨੂੰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ:16.02.2018 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ - ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ - ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਗਸਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, 2019 – ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 12.12.2022 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੈ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਹਿਲਾ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਦਾ ਲਾਭ ਉਥੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਥਾਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ - ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪਾਰਸ 74,77,83,107]

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 - ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 - ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਆਯੋਜਿਤ: ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦਾ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਨਸੀਐਲਟੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1996 ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸ.9 ਅਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 110]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 - ਐਸ.11 (6) - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 -ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 - ਐਸ.5 - ਕੀ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰੇ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਈ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਐਸ.11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਸਨ - ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਸਨ - ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 121, 122)

ਸੀਮਾ - ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼:

ਆਯੋਜਿਤ: ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਾਰ ਨੂੰ "ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਸ ਨਾਨ ਡੋਰਮੀਂਟੀਬਸ ਜੁਰਾ ਸਬਵੈਂਟੀਅਨਟ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੌਕਸ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੌਂਦੇ ਹਨ - ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਹੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਦੇਣਦਾਰੀ - ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਗੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 68]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 - ਐਸ.11 (6) - ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 - ਜਦੋਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਘੜੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 70]

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963ਧਾਰਾ 14 (1) ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਆਯੋਜਿਤ:(i) ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; (ii) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ;

(iii) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; (iv) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (v) ਪਿਛਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ; (vi) ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (vii) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 78]

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 - ਧਾਰਾ 14 (2) - ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਆਯੋਜਿਤ: (i) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; (ii) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; (iii) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; (iv) ਪਿਛਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ; (v) ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (vi) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 83]

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 - ਧਾਰਾ 14 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (2) - ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ ਗੁਣਾ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ:(i) ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ; (ii) ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 84]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 - ਧਾਰਾ 11 (6) - ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 - ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਆਯੋਜਿਤ: ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਰਈਐਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ [ਪੈਰਾ 98]

ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਆਮ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਦਾਅਵੇ, ਆਦਿ - ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਆਮ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਢਲੀ ਰਾਹਤ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਹੈ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਵਰੀ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ / ਹੱਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ - ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਪਹਿਲਾ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚਾਹੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਆਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ, ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਮੂਲ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ / ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਵਸੂਲੀ। [ਪਾਰਸ 103,104,105]

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਵੱਲਭ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਮਦਨ ਲਾਲ (ਡਾ.) [1971] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 211 : (1970) 1 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 761; *ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਅੰਨਾਸਾਮੀ ਪਾਂਡੀਅਨ* [2017] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 508: (2017) 5 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 63; *ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਗਵਾਲੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* [1987] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 200: (1987) 1 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 5; *ਉਪਾਧਿਆਏ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* [1998] ਬੇਨਤੀ। 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 234 : (1999) 1 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 81*; ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ* [2016] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 357: (2016) 14 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 199; *ਸਵਿਸ ਰਿਬਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ* ਹੋਰ ਧਿਰਾ *ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* [2019] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 535: (2019) 4 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 17*; ਪਾਇਨੀਅਰ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ* ਹੋਰ ਧਿਰਾ *ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ।* [2019] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 381: (2019) 8 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 416; *ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ* ਹੋਰ ਧਿਰਾ*. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ* [2019] 17 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 331 : (2020) 17 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 324; *ਜੇਪੀ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਬੁਲੇਵਰਡ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਵੈਲਫੇਅਰ ਅਸੈਂਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਐਨਬੀਸੀਸੀ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ* [2021] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 603: (2022) 1 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 401; *ਯਸ਼ਵੰਤ ਦੇਵਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਬਨਾਮ ਵਾਲਚੰਦ ਰਾਮਚੰਦ ਕੋਠਾਰੀ* [1950] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 852; *ਪਠਾਪਤੀ ਸੁੱਬਾ ਰੈਡੀ (ਮੌਤ ਦੀ ਮੌਤ) ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਐਲਏ)* [2024] 4 **ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ** 241: *ਰਾਮਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰੀਵਾ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ* [1962] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 762 : 1961 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 39 - ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ**

ਆਰਿਫ ਅਜ਼ੀਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਪਟੈਕ ਲਿਮਟਿਡ [2024] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 73: 2024 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ** 215; *ਬੀਐਸਐਨਐਲ ਬਨਾਮ ਨੇਰਟੇਲ ਨੈੱਟਵਰਕ (ਇੰਡੀਆ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ* [2021] 2 ਐਸਸੀਆਰ 644: (2021) 5 **ਐਸਸੀਸੀ** 738; *ਨਾਟੇਸਨ ਏਜੰਸੀਆਂ (ਪੰਦੇ ਲਗਾਉਣ) ਬਨਾਮ ਰਾਜ* [2019] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 508: (2019) 15 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** *ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਇੰਜੀ. ਉੱਦਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ।* [2008] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1108: (2008) 7 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 169*; ਜੇ. ਕੁਮਾਰਦਾਸਨ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਇਰਿਕ ਸੋਹਨ* [2009] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 238: 2009 (12) **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 175; *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟ ਕੋਸਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ* [2004] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 642: (2004) 3 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 458; *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਟੇਟ ਫਾਰਮਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੇਲਾਪੁਰ ਸ਼ੂਗਰ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ,* 2004 (3) **ਐਮਐਚਐਲਐਫ** 414*; ਸਰਵ ਸ਼੍ਰਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* [2007] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 645: 2008 1 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 494; *ਵੰਨਾ ਕਲੇਅਰ ਕੌਰਾ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਅਨਿਲ ਇੰਦੁਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ।* [2009] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 280: (2009) 7 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 541; *ਮੋਬਿਲੋਕਸ ਇਨੋਵੇਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਿਰੁਸਾ ਸਾੱਫਟਵੇਅਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ* [2017] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1006: (2018) 1 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 353*; ਐਮ.ਪੀ. ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ*[2016] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 357: (2016) 14 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 199; *ਸੇਸ਼ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੈਦਿਆਬਤੀ ਸ਼ਿਓਰਾਫੁਲੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ* [2021] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 806: (2021) 7 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.** 313; *ਬੀ.ਐਸ.ਐਨ.ਐਲ. ਬਨਾਮ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੇਬਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ* [2010] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 291 : 2010 5 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 213 - **ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**

ਦੀਪਦਰਸ਼ਨ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਰੋਜ, ਸਤੀਸ਼ ਸੁੰਦਰਰਾਓ ਤਰਾਸੀਕਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, **2018 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 4885;** *ਯੋਗੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਅਨੁਰਾਧਾ ਰੰਗਰਾਜਨ,* **2007 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 287 - ਹਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਦਿਲੀਪ ਕੇ. ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 'ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908; ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਟ, 1996; ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013; ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976; ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦਾ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1; ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼; ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈ; ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ; ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ; ਆਮ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈ; *ਵਿਜਿਲੈਂਟਿਬਸ ਨਾਨ ਡੋਰਮਿਐਂਟੀਬਸ ਜੂਰਾ ਸਬਵੇਨਿਅੰਟ*

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2023 ਦੇ ਕੋਮੈਪ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 31.01.2024 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2024 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 12233

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ, ਸੰਜੇ ਕਪੂਰ, ਸੂਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਮਹਿਮਾ ਕਪੂਰ, ਦਿਵਿਆ ਸਿੰਘ ਪੁੰਡੀਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜੈ ਸਾਵਲਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਾਹ, ਦੁਰਗਾਪ੍ਰਸਾਦ ਪੂਜਾਰੀ, ਜਸਦੀਪ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ, ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੁਮਾਰ ਚੌਰਸੀਆ, ਅਨਿਰੁਧ ਜਮਵਾਲ, ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮਪੀਐਸ ਲੀਗਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.

ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਏ. ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ..... 2*

i. ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ..... 5*

ii. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ..... 10 *

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ..... 14*

ਸੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ..... 17*

ਡੀ. ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ..... 19*

ਈ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ..... 20*

i. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1..... **23***

ਏ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾ..... 23*

ii. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2..... 44*

ਏ. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ..... 57*

iii. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3..... 67*

ਐੱਫ. ਸਿੱਟਾ..... 78*

1. ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2023 ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ 31.01.2024 **("ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼")** ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (**ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਐਕਟ, 1996"**) ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ ਭਾਡ **("ਉੱਤਰਦਾਤਾ")** ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਦਿਲੀਪ ਭੋਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ("ਅਪੀਲਕਰਤਾ") ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚੋਲਗੀ।

ਏ. <u>ਫੈਕਟ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ</u>

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (35) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਇਓ-ਫਿਊਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ।

4. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸਐਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੰਡ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

5. 27.06.2012 ਅਤੇ 30.08.2012 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੌਰੀਆ (ਪੱਛਮੀ ਚੰਪਾਰਨ) ਅਤੇ ਸੁਗੌਲੀ (ਪੂਰਬੀ ਚੰਪਾਰਨ) ਵਿਖੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਹਾਊਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਬੋਲੀਦਾਤਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 2012 ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਉਬਲਣ ਸਦਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। 21.11.2012 ਅਤੇ 25.03.2014 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਚਲਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ

6. ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੰਮ ਦੀ ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਗਤੀ, ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

7. 13.06.2013 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੁਗੌਲੀ ਅਤੇ ਲੌਰੀਆ ਪਲਾਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਹੋਰ ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਅਗਸਤ 2013 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਟਰਨਕੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਟਰਨ-ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੇਵਾ ਹਿੱਸੇ ਲਈ 29.03.2013 ਅਤੇ 25.03.2014 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 38,18,71,026/- ਰੁਪਏ ਹੈ।

8 12.2012 ਅਤੇ 07.11.2013 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 19.02 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 07.11.2013 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 18,12,21,452/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਰਹੀ। ਅਕਤੂਬਰ 2013 ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ 2014 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 02.02.2014 ਨੂੰ ਇੱਕ ਈ-ਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 04.02.2014 ਨੂੰ ਇੱਕ ਈ-ਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਈਮੇਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9. 09.07.2016 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 18,12,21,452/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਥਿਤ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

10. 16.02.2018 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 2018 ਦੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਸਟੀ) ਨੰਬਰ 5095 ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 11 ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਆਈਬੀਸੀ") ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ 30.08.2017 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕਥਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11. 01.10.2018 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, 2018 ਦੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਸਟੀ) ਨੰਬਰ 5095 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 01.10.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

> *"1. ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ. ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ*
>
> *2. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ*

1. <u>ਆਈ.ਬੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ</u>

12. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 15.10.2018 ਨੂੰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕੋਲਕਾਤਾ ("ਐਨਸੀਐਲਟੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ") ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਪੀ (ਆਈਬੀ) ਨੰਬਰ 1422/ਕੇਬੀ/2018 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

13. ਐਨਸੀਐਲਟੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨੇ 12.02.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੱਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ (ਆਈਆਰਪੀ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

> *"17. <u>ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ।</u> ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ 25 ਜੂਨ, 2014 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਆਰਜ਼ੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਭਾਗ 10 ਦੇ ਪੰਨਾ 1779 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਜ਼ੀ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੱਲ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਮੁੱਲ 3818.72 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ, ਟੀਡੀਐਸ, ਡਬਲਯੂਸੀਡੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ / ਉਪ-ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕ੍ਰੈਟਰ ਦੇ ਉਪ-ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ / ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਕਈ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹਨ।*

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 190.94 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 5 ਫੀਸਦੀ, 673.6 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ, ਬਾਇਲਰ ਹਾਊਸ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ 352.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਰਕ ਕਲੇਮ ਪੀ.ਓ. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ 500 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਇਲਰ ਹਾਊਸ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਘਟ ਕੇ 63.13 ਲੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ 610.23 ਲੱਖ ਰੁਪਏ (ਭਾਵ, 673-63.13) ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਲਡੀ ਲਾਗੂ ਹੈ @ 5 ਦੀ ਰਕਮ 190.94 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਟੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 400.55 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਕੱਟੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ/ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸੂਲੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਮਾਈਨਸ ਰਿਕਵਰੀ ਭਾਵ 610.23 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਪਲਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਈਮੇਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਰਜ਼ੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬੇਬਟਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਾਰਮ "ਸੀ" ਮਾਰਚ 2018 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਰਜ਼ੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

14. ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਟੀ. ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ 10.01.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"18. ਧਾਰਾ 8 (2) (ਏ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਚਲਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦਾ 'ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ', (ਜੇ ਕੋਈ, ਜਾਂ) ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਸੰਚਾਲਨ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ' ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 25.07.2018 ਨੂੰ 13.69 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 07.08.2018 ਨੂੰ, 'ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਚਾਰਾਂ, ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ' ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ 'ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਨੇ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ। 19. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ 09.07.2016 ਨੂੰ, 'ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ', 'ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ' ਨੇ 'ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 8 ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ 'ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ' ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 'ਨੋਟਿਸ' ਵਿਚ 'ਆਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ' ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 18,12,21,452/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਆਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ' ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਟਰਨਕੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ 'ਨੋਟਿਸ' ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਸਨ।

Xxx xxx xxx

21. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ' ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੇ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ' ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ 'ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ'।

22. ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ 'ਆਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ' ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਕਲੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ***'ਮੋਬਿਲੋਕਸ ਇਨੇਵੇਸ਼ਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ 'ਕੇ ਕਿਸ਼ਨ' (ਸੁਪਰਾ)*** *ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।*

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

15. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4583 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 15.07.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"30. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਐਚਬੀਐਲ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਸੀ।

ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਨੇ ਐਚਬੀਐਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐਚਪੀਸੀਐਲ / ਐਚਬੀਐਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ (ਐਨਸੀਐਲਟੀ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ

31. ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਫੋਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਈ.ਬੀ.ਸੀ. ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆਪਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਈਬੀਸੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਿਤ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਲਵੈਂਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

32. ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਈਬੀਸੀ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਆਈ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਕਿਸੇ ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

33. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ

34. ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

35. ਸੂਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।

ii. <u>ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ</u>

16. ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 09.12.2022 ਨੂੰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਡੈੱਡਵੁੱਡ ਸੀ।

17. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਾਂਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੋਈ ਡੈੱਡਵੁੱਡ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

> *"8. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਪਰਾਂਜਪੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗੀ, ਮੈਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।*
>
> *ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਲੈਣਦਾਰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ, ਪਰ ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.*
>
> *ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।*
>
> *ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਾਂਜਪੇ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।*

9. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਕਤ ਉਪਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਿਆ। ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਜਾਂ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਮੰਚ ਸੀ, ਆਖਰਕਾਰ 15.07.2022 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

10. ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 15.07.2022 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੇਕਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੇ 28.02.2020 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੋਰੇਟੋਰੀਅਮ ਜਨਤਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਰੇਟੋਰੀਅਮ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

11. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਾਂਜਪੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਵੀ ਇਸੇ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਭਾਰਤ ਸੰਚਾਰ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੇਰਟੇਲ ਨੈੱਟਵਰਕਸ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (2021) 5 ਐਸਸੀਸੀ 738 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਧਾਰਾ 137 ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਡੈਡਵੁੱਡ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਇਦ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਨਾ ਸਮਝੇ। [...]

xxx xxx xxx

13. ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੈੱਡਵੁੱਡ ਵਜੋਂ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

14. ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰੇ.

15. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਟਿਸ ਦਿਲੀਪ ਭੋਸਲੇ (ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ) ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਲੈਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ।

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਰੈਫਰੈਂਸ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (8) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੋਨੋਟਰੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ। [...]"

18. ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 11 (6) ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

20. ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 04.02.2014 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 09.07.2016 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 16.02.2018 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 11 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ("**ਸੀਮਾ ਐਕਟ**") ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 07.08.2019 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 09.12.2022 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਸੀ

21. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ 04.02.2017 ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, **ਉਸਨੇ ਆਰਿਫ ਅਜ਼ੀਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਪਟੈਕ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ **2024 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 215** ਅਤੇ **ਬੀਐਸਐਨਐਲ ਬਨਾਮ ਨੋਰਟੇਲ ਨੈੱਟਵਰਕਸ (ਇੰਡੀਆ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (2021) 5 ਐਸਸੀਸੀ 738** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

22. ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ **(1987) 1 ਐਸਸੀਸੀ 5** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "**ਸੀਪੀਸੀ**") ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸਖਤ ਸਹਿਮਤੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 (3) ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

23. ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 **(ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਸੀਮਾ ਐਕਟ")** ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੋ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਉਪਾਅ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਉਪਾਅ ਆਰ.ਈ.ਐਮ. ਵਿਚ ਹੈ. ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ।

24. ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ, ਉਦੇਸ਼, ਰਾਹਤ ਜੋ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ.

25. ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 11 ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਣਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ **ਯਸ਼ਵੰਤ ਦੇਵਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਬਨਾਮ ਵਾਲਚੰਦ ਰਾਮਚੰਦ ਕੋਠਾਰੀ** 1950 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 852 ਅਤੇ ਨਾਟੇਸਨ ਏਜੰਸੀਆਂ (ਪੰਦੇ ਲਗਾਉਣ) ਬਨਾਮ ਨਾਟੇਸਨ ਏਜੰਸੀਆਂ (ਪੰਦੇ ਲਗਾਉਣ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੇ **(2019) 15 ਐਸਸੀਸੀ 70** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ

26. ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਵੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ

27. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਸਾਵਲਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 9 ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਨੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

28. ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਨਦੇਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ" ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

i. ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਇੰਜੀ. ਉੱਦਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ। **(2008) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 169** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ

ii. ਜੇ. ਕੁਮਾਰਦਾਸਨ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਇਰਿਕ ਸੋਹਨ ਨੇ **2009 (12) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 175** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ

iii. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟ ਕੋਸਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ 2004 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ (3) ਐਸਸੀਸੀ 458

iv. **ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਟੇਟ ਫਾਰਮਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੇਲਾਪੁਰ ਸ਼ੂਗਰ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ 2004** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ **(3) ਐਮਐਚਐਲਐਫ 414**

29. ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਵ ਸ਼੍ਰਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ **2008 ਵਿੱਚ 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 494** ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

30. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 09.07.2016 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੋਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦੂਜੀ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਡੀ.<u>ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ</u>

31. ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

i. ਕੀ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ?

ii. ਕੀ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ 09.12.2022 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

iii. ਕੀ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਈ. <u>ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ</u>

32. ਟੈਂਡਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

14. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ

14.1 *ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਅਰਥ, ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਚਾਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਕਲੌਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।*

ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਇਕੱਲਾ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਐਚ. ਬੀ.ਐਲ./ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਐਚ. ਬੀ.ਐਲ.ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਠੇਕੇਦਾਰ/ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੈ/ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ।

14.3 *ਜੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕਲੌਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇਗੀ।*

14.4 ਇਕਲੌਤਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸਿਰਫ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

***14.5** ਇਕਲੌਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ।*

***14.6** ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ (ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।*

***14.7** ਵਿਚੋਲਗੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਂ ਵੱਖਰਾ ਇਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਇਨਾਮ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।*

***14.8** ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕਲੌਤਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਫੀਸ 60,000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਕਲੌਤਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਇਨਾਮ ਸਮੇਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਵਜੋਂ 10,000/- ਰੁਪਏ ਵਾਧੂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਆਦਿ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਸਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪੜਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ 25%, ਦਲੀਲਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ 25%, ਦਲੀਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ 'ਤੇ 25% ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਾਕੀ।*

***14.9** ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।*

***14.10** ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।*

***14.11** ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੈ।*

32. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - (1) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ (ii) ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੇਰੀਅਟਿਮ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

i. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1

33. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਕੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

34. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਏ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ

36. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ। ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ (ਏ) ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਇਹ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਵਾਪਸੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

37. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ।

(1) ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਆਰਡਰ XXXII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਿਆਗ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ,

(ਏ) ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹਨ,

ਇਹ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) **ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ**-

(ਏ) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

ਬੀ) ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ,

ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ।

38. ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ, "ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲਓ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ, "ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡ ਦਿਓ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਨਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਮਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

39. ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ" ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ "ਛੱਡਣ" ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ। ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਉਪ) ਨਿਯਮ-1) ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ- ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ) ਨਿਯਮ-4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

40. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ) ਨਿਯਮ-3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ- ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀਖਰਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ।

41. ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਪਹਿਲੀ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹਨ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ ਭਾਡ-

ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਗਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

42. ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਵਿਸ਼ਾਵਸਤੂ-' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ, **ਵੱਲਭ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲ (.ਡਾ)**ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ) **1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 761** ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

> *''5. ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ-'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ . ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ" ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ-ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਡਾ ਮਦਨ ਲਾਲ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੌਜੂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧਾਰ'ਤੇ ਕਿਸੇ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਡਾਕਟਰ ਮਦਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਜੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਿਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਅਰਥਾਤ ਲੈਣਦੇਣ ਦੀ- ਲੜੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ*

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾ

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਦੋਵਾਂ ਸੂਟਾਂ ਵਿਚਲੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਪਛਾਣ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ .ਵਸਤੂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ- ਕਿ ਰੁਖਮਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹਾਦੇਵ ਨਾਰਾਇਣ, [ਆਈਐਲਆਰ 42 ਬੋਮ 155] ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਵਿੱਚ -ਵਿਸ਼ਾ"ਵਸਤੂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ "'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਲੜੀ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੁਲੰਦਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉ "ਵਸਤੂ-ਵਿਸ਼ਾ" ਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿੰਗਾਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਸੁਬਾ ਰੈਡੀ ਆਈਐਲਆਰ]39 ਮੈਡ 987] ਵਿੱਚ ਵਾਲਿਸ, ਸੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ .ਜੇ. ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ-ਸਕਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

43. 'ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ' ਅਤੇ 'ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰਾਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ)**2017) 5 ਐਸ .ਸੀ.ਸੀ.63** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ **ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਅੰਨਾਸਾਮੀ ਪਾਂਡੀਅਨ** ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

9. [...] ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 (3) (ਏ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ (ਬੀ) ਜਾਂ (ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ23 ਨਿਯਮ 1 (3) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ ਭਾਡ-

ਜੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਰਤ (ਬੀ) ਜਾਂ (ਏ), ਭਾਵ, "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ "ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ" ਜਾਂ " ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ। ਆਰਡਰ23, ਨਿਯਮ 1 (3) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ- ਜਾ ਸਕੇ।

10. ਕੇ.ਐਸ. ਭੂਪਥੀ ਬਨਾਮ ਕੋਕੀਲਾ [(2000) 5 ਐਸਸੀਸੀ 458] ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਜਾਂ "ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰਾਂ" ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਜਾਂ "ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ" ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 (3) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਜਾਂ "ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰਾਂ" ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦਾ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਗਲਤ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਨਾਕਾਫੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਆਦਿ। "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

11. ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। "ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਹਨ: ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਇਹ ਅਧਾਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ "ਏਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨੇਰਿਸ" ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਇਹ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 1 ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਯਾਨੀ "ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ"।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

44. ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਰੈਸ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਬੈਂਚ-ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ.

45. ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 2 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> "2. ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।—ਪਿਛਲੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

46. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੱਕ ਨਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ।

47. ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਗਵਾਲੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ

(1987) 1 ਐਸਸੀਸੀ 5 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> *"7. [...] ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਾਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗ-ਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਨਵੀਟੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ - ਦਾਤੁਰ- ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ .ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਿਆਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ- ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਜ਼ਾਬਤਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਰਡਰ XXII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ) ਨਿਯਮ-3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ . ਉਸ ਕੇਸ'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਡ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ) ਨਿਯਮ-4) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਪ- ਨਿਯਮ(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼।*

8. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226/227 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ XXII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

48. **ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਪਾਧਿਆਏ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1999) 1 ਐਸਸੀਸੀ 81** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

11. [...] ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

xxx xxx xxx

13. ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਬੰਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 (ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ)]1987) 1 ਐਸਸੀਸੀ 5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। [ ]...

xxx xxx xxx

15. ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ, ਇਸੇ ਤਰਕ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "]...[

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

49. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ **ਸਰਵ ਸ਼੍ਰਮਿਕ ਸੰਗਠਨ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਓ)1) ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਲੇਬਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਖਾਵੇਂ ਹੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤਲਾਸ਼ਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸੱਦਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25-ਓ)3) ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਓ)1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਫਾਈਲਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 25-ਓ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, **ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ)'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾੜੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

*"19. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਓ)1) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 5-4-2007 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਖਾਵੇਂ ਹੱਲ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਰਅਸਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਧਾਰਾ 25-ਓ)1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25-ਓ)3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 25-ਓ)1) ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਹੱਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੈਂਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਲਟ-ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀਇਸ ਲਈ ., **ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ** ਕੇਸ)]1987) 1 ਐਸ ਸੀ.ਸੀ.5 : 1987 ਐਸ (.ਆਈ.ਆਰ.ਸੀ) ਸੀ.ਸੀ.19 : ਏ .ਆਰ.ਆਈ.1987 ਐਸ .ਸੀ. 88] ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਬੈਂਚ ਸ਼ਿਕਾਰ-ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾੜੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ*

*20. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਓ)1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ-'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਕੁਝ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਪਰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ **ਪੋਂਡੀਚੇਰੀ ਖਾਦੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਉਦਯੋਗ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਪੀ ਕੁਲੋਥੰਗਨ**)] 2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 68 : 2004 ਐਸਸੀਸੀ ਐਲ ਐਂਡ) (ਐਸ32 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ*

22. *ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 (4) ਸੀਪੀਸੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ-ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਧਾਰਾ .25-ਓ)1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।*

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

50. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਮੁਕੱਦਮਾ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

51. ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੀਤੀਗਤ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਣ-ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਐਕਟ-ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਅਧੀਨ ਵੱਖ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉਦੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਚੋਲੇ ਸਹਿਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ-'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਸਐਲਪੀ ਜ਼ਰੀਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

52. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਿਛਲੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਬਹੁਲਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

53. ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ, ਲਾਭਦਾਇਕਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਸਖਤ ਜਾਂ ਹਾਈਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ .ਤਕਨੀਕੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ- ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਭਾਵ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

54. ਵੰਨਾ ਕਲੇਅਰ ਕੈਰਾ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਅਨਿਲ ਇੰਦੁਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। (2009) 7 ਐਸਸੀਸੀ 541 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਪਾਰਕ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 14.03.2006 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

55. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ 02.02.2014 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 16.02.2018 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 01.10.2018 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 09.12.2022 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

56. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15.07.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 15.07.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ।

57. ਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ .ਟੀ.ਏ.ਐਲ.ਸੀ.ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਐਨ .ਟੀ.ਏ.ਐਲ.ਸੀ. 10.01.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 09.07.2016 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 30.08.2017 ਨੂੰ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, 16.02.2018 ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 25.07.2018 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 07.08.2018 ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਆਲੀਆ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਲੰਬਿਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 01.10.2018 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 05.10.2018 ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

58. ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਨੋਲੋਜੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 01.10.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਵੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੋਚਸਮਝ ਕੇ ਜੋਖਮ ਲਿਆ-

59. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਈਬੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈਬੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ।

60. ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਹਾਰਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਮੁੱਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਰਾਹੀਂ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਇਸ ਤੋਂ . ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਖੌਤੀ ਗਲਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

61. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ-, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 11 ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

62. ਧਾਰਾ 11 (6) ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ 43 (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> ***"21. ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ-*** *ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।*

63. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (2) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 43 (2) ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> *"(2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 (1963 ਦਾ 36) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।*

64. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ "ਡੀਮਡ", ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ . ਜਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਅਸਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

65. ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ

66. ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ ੨੧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਧਾਰਨਾਤਮਕ 'ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ii. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2

67. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਠੋਸ ਦਾਅਵੇ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

68. ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਾਰ ਨੂੰ -ਚੌਕਸੀ ਬੱਸ ਨਾਨ" ਮੈਕਸਿਮ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ "ਡੋਰਮੀਂਟੀਬਸ ਜੁਰਾ ਸਬਵੈਂਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੌਕਸ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ'ਤੇ ਸੌਂਦੇ ਹਨਨਿਰਧਾਰਤ . ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਹੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਗੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ.

69. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ **ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰਿਫ ਅਜ਼ੀਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਪਟੈਕ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ **2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ 155** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ।

70. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਘੜੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।

71. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 09.07.2016 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 16.02.2018 ਨੂੰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

72. 15.10.2018 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈਬੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15.07.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਐਨ ਨੇ .ਟੀ.ਐਲ.ਸੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। **)2018) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 353** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ **ਮੋਬਿਲੋਕਸ ਇਨੋਵੇਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਿਰੁਸਾ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ 'ਓਪਰੇਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰੈਡੀਟਰ' ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

73. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 09.12.2022 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

74. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 16.02.2018 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਦੇਸ਼ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਗਸਤ, 2019 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 12.12.2022 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੈ।

75. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

76. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> ***14. ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ।***
>
> *(1) ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੀ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਤੋਂ, ਇਸ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ.*
>
> *(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।*

(3) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪ) ਧਾਰਾ-1) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਅ.

ਵਿਆਖਿਆ।ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ—,

(ਏ)ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਸਾਬਕਾ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

(ਬੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ (ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(ਸੀ)ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੋ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

77. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ) ਧਾਰਾਵਾਂ-1) ਅਤੇ)2) ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

78. ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਦਾਹਰਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਦਾਹਰਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

i. ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

ii. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ;

iii. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ

iv. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

v. ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਿਛਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ;

vi. ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

vii. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

79. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ **ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉੱਦਮ ਬਨਾਮ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ) 2008) 7 ਐਸ .ਸੀ.ਸੀ.169** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਾਇਆ:

> *"21. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ:*
>
> *(1)ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ;*
>
> *(2) ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;*
>
> *(3) ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੀ;*
>
> *(4) ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ;*
>
> *(5) ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।*

80. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚਾਰਵਟਾਂਦਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ-, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

" ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ,

(ਏ"ਬਿਨੈਕਾਰ" (ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

i. ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ;

ii. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

iii. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

xxx xxx xxx

(ਬੀ) "ਅਰਜ਼ੀ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

xxx xxx xxx

(ਐੱਚ) "ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" - ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ;

xxx xxx xxx

(ਜੇ) "ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਤੇ "ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ

xxx xxx xxx

(ਐਲ) "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ;

81. ਧਾਰਾ 2 (1) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਮੁਕੱਦਮਾ' ਅਤੇ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

82. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਵਿੱਚ, 'ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਮੁਕੱਦਮਾ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਵਿੱਚ 'ਪਟੀਸ਼ਨ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 (6) ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

83. ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ) ਧਾਰਾ-1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ) ਧਾਰਾ-2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਧਾਰਾ 14 (1) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

i. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ;
ii. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ;
iii. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;
iv. ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਿਛਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ;
v. ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
vi. ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

84. ਹਰ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ-ਗੁਣਾ ਹੈ:

i. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ।
ii. ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

85. ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਾਇਰਾ "ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਮਸਲਾ" ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ14 (2) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ "ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ" ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ .ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਲਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

86. ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ) ਧਾਰਾ-3) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੁਕਮ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ-(3) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ-'ਤੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ।

87. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਕਿਸਮ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ "ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ14 ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨਾ। ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

88. ***ਐਮਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ .ਪੀ.*** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ (**2016**) **14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 199** ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

> *16. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ" ਹਨ*

ਮੁੱਦੇਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ", 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮਾਧਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਗਵਾਨਦਾਸ)] 2005) 13 ਐਸਸੀਸੀ 1], ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

89. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ "ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ" ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ ੧੪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ", ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਲਾਭ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਈਬੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਏ. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਆਈ ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ.ਬੀ.9 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ

90. ਡਾ .ਦਿਲੀਪ ਕੇ .ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 ਬਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ-ਵੱਖ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ:

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ ਭਾਡ-

i. ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ii. ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਲ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ।

91. ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

i. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ;

ii. ਉੱਦਮਤਾ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨਾ;

iii. ਸਰਕਾਰੀ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

iv. ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ।

92. ਆਈ" ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ .ਸੀ.ਬੀ.ਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ " ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

93. ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ। 'ਡਿਫਾਲਟ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (12) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

94. 'ਕਰਜ਼' ਨੂੰ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (11) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

95. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਅਧਾਰਤ ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦ-ਵਿਚੋਲਗੀ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ .ਨਿਪਟਾਰਾ ਵਿਧੀ ਹੈ ਨੂੰ ਸੁਖਾਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

96. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਨਸੀਐਲਟੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ।

ਆਈ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਪਾਅ .ਸੀ.ਬੀ. ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ14 (2) ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਸੀਆਈਆਰਪੀ) ਆਖਰਕਾਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"10. [...] ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੇਕਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਪਾਅ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

97. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ।

98. ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ . ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਰਬੀਐਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ., ਨਿੱਜੀ ਝਗੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਇਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ.

99. **ਸਵਿਸ ਰਿਬਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨ .ਆਰ.**ਬਨਾਮ. **ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।) 2019) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 17** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰ ਰਾਹੀਂ .ਨਰੀਮਨ ਜੇ .ਐਫ. ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਰਿਕਵਰੀ .ਸੀ.ਬੀ.ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"28. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਧਿਆਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਡ ਇਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ . ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।/ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ .14 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਰੋਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂਸੀਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿ-ਰਿਆ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਆਪਣੇ ਉੱਦਮੀ ਹੁਨਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਸਕੇ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

100. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਇਨੀਅਰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।) **2019) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 416** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਸ਼ੁਰੂ . ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: "ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਵਿਸ ਰਿਬਨਾਂ ਦਾ) ਪੈਰਾ 28 ਦੇਖੋਇਹ ਆਰਬੀਐਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ।(, ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜੋ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਡਿਵੈਲਪਰ ਵੱਲੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਲੈਟ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ / ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਪੂਰੇ ਮੂਲ ਦਾ ਰਿਫੰਡ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। "[...]

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

101. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। **ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ** ਨੇ)2020) 17 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 324 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਰਿਕਵਰੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਤਣਾਅਗ੍ਰਸਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

79. ਡਾ ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ .5 (9) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ", ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (12) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ "ਡਿਫਾਲਟ" ਨਾਲ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ'ਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਇਨੀਅਰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪਾਇਨੀਅਰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, *ਆਈਬੀਸੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਰਿਕਵਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਪੈਰਾ)41 ਦੇਖੋ - (ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕੋਡ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਕ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਤਣਾਅਗ੍ਰਸਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ . ਲਈ, ਧਾਰਾ 5 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਿਵਾਦ", ਧਾਰਾ 3 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਦਾਅਵਾ", ਧਾਰਾ 3 (11) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ "ਕਰਜ਼ਾ"3 (12) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ "ਡਿਫਾਲਟ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਈਬੀਸੀ, ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਉੱਚ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਜੇੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖੇਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਸਵਿਸ ਰਿਬਨਜ਼ (ਪੀ) ਭਾਰਤ .ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਵਿਸ ਰਿਬਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ** ਸੰਘ [...]*

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

102. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਪੀ **ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਬੁਲੇਵਰਡ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਐਨਬੀਸੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਇੰਡੀਆ)**ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ)2022) 1 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ** 401 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓ ਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ-ਭਾਡ

"88.2. 25-1-2019 ***ਨੂੰ ਸਵਿਸ ਰਿਬਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਵਿਸ ਰਿਬਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ (ਪੀ)*** *" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)* ***ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰਸਵਿਸ ਰਿਬਨ*** *ਦੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ " (ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ-ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਆਧਾਰ'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾ"ਰ "ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਲੈਣਦਾਰ" ਅਤੇ " ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ-ਨਾਲ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਭਿੰਨਤਾ'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ-ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਵਸੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨ।*

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

103. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਆਦਿ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਆਮ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਢਲੀ ਰਾਹਤ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਇਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ, ਰਿਕਵਰੀ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਹੱਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਨਾ / ਕਿ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ

104. ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚਾਹੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ

105. ਆਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ, ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ., ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੂਲ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਰਾਹੀਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਮੁੜ / ਵਸੇਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ

106. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਂਗ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

107. ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

108. **ਯਸ਼ਵੰਤ ਦੇਵਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਬਨਾਮ ਵਾਲਚੰਦ ਰਾਮਚੰਦ ਕੋਠਾਰੀ**) 1950) 1 ਐਸਸੀਆਰ 852 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓ ਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ-

ਭਾਡ

ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ .ਧਾਰਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ-ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਵਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਮ ਰਾਹਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਹਤਾਂ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ14 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ "ਇੱਕੋ ਰਾਹਤ" :ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

"*5. [...] ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਈਨਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ; ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨਧਾਰਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ-, ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ . ਦੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ.*

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

109. ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ।)2016) 14 ਐਸਸੀਸੀ 199 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਲਾਭ ਉਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 11 ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ-ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

110. ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਅਤੇ (ਸੁਪਰਾ)**ਐਮ** ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ (ਸੁਪਰਾ) **ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ .ਪੀ.** ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦਾ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਨਸੀਐਲਟੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਧਾਰਾ 9 ਅਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ।

iii. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3

111. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਦੂਜੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

112. ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ

i. ਕੀ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਹੈ?

ii. ਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

iii. ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਦੂਜੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ?

113. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

5. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ - ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ- ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

114. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ "ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਕਿ ਧਾਰਾ5 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਲਾਭ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

115. ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਠਾਪਤੀ **ਸੁੱਬਾ ਰੈਡੀ ਆਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼.ਵਿੱਚ ਐਲ (ਮੈਤ)** ਦੁਆਰਾ (**.ਏ.ਐਲ) ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ**ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ **(2024) 4 ਐਸ .ਆਰ.ਸੀ. 241** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"12. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ 'ਹੋਵੇਗਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੇ ਜੋ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ 24 (ਸ਼ਾਮਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਧਾ)ਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਵਾਦ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ 'ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ' ਦੇਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ 'ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ' ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

116. **ਰਾਮਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰੀਵਾ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ**, 1961 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 39 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

12. ਪਰ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਧਿਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ

ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਜੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ; ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮਿਹਨਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖਾਲੀ ਕਿਉਂ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

117. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਤਿੰਨ ਸਾਲ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਹਰ ੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

118. ***ਦੀਪਦਰਸ਼ਨ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਰੋਜ, ਸਤੀਸ਼ ਸੁੰਦਰਰਾਓ ਤ੍ਰਾਸੀਕਰ*** ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੇ **2018 ਵਿੱਚ ਐਸ ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ.ਸੀ.4885** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ,

ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"42. ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

119. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, **ਯੋਗੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਅਨੁਰਾਧਾ ਰੰਗਰਾਜਨ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ **2007 ਵਿੱਚ ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 287** ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

30. ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਕ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ (ਇਸ ਪਹਿਲੂ)'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ(, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 10.4.2002 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ 10.4.2002 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 10.4.2002 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ)'ਤੇ ਦਾਇਰ ਡਾਕ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ(, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓ ਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ-ਭਾਡ

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਆਰਬਿਟਰਲਕਾਰਵਾਈ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ)2 (ਬੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ। (ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨ/'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ)21 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ (ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (5) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

120. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ- ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੰਗੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੇਸ਼ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੈਦਿਆਬਤੀ ਸ਼ਿਓਰਾਫੁਲੀ ਕੋਪ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ**) 2021) 7 ਐਸਸੀਸੀ 313** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

63. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ/ਕਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ/ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ/ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

64. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ। ਧਾਰਾ 5 ਵਿਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ/ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

121 ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ- ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ5 ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

122. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਹ ਚੋਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨਾਐਨ ਦੁਆਰਾ .ਟੀ.ਐਲ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ .ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ9 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 11) 6 ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ (ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

123. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਇਰਾਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਮੀਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਕਈ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਦੇਰੀ ਅਸਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਵੇ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਦੇਰੀ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਚਕੀਲੇਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਲੰਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨਰਮੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

124. ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11 (6) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

125. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"35. ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

126. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ""...ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

127. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਕੇਵਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ" "ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ" ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ "ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

128. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੈਰਾ 35 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਬੀਐਸਐਨਐਲ ਬਨਾਮ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੇਬਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ** ਨੇ **2010 ਵਿੱਚ 5 ਐਸਸੀਸੀ 213** ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

41. ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਜਿਤ ਸਨ ਜਾਂ ਬਾਸੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਸਿਰਫ ਉਥੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ(

129. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਹੋਹਫੇਲਡ ਦੇ ਜੂਰਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੂਜਿਆਂ (ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ)'ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ., ਉਪਾਅ ਲੱਭਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਇਹ ਅੰਤਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਧੀਆ ਅੰਤ .ਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

130. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 35 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 11 ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚਪੀਸੀਐਲ ਬਾਇਓਫਿਊਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਭਾਨੂਦਾਸ-ਭਾਡ

ਐੱਫ. <u>ਸਿੱਟਾ</u>

131. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ-, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ:

i. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ;

ii. ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (6) ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

iii. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ

iv. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

132. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

133. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

134. ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ :ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

†ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੈੱਡਨੋਟਸ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।